

Bálám¹

Ének: 35;215; 225.

Alapige: Azután továbbindultak Izráel fiai, és tábort ütöttek Móáb mezőségén a Jordánon túl, Jerikóval szemben. Bálák², Cippór fia látta mindazt, amit Izráel cselekedett az emóriakkal. Nagyon megrémült Móáb a néptől, mivel sokan voltak. Móáb félt Izráel fiaitól. Ezért azt mondta Móáb Midján véneinek: Most lelegeli ez a sokaság minden környékünket, ahogy az ökor lelegeli a mező pázsitját. Abban az időben Bálák, Cippór fia volt Móáb királya. Követeket küldött Bálámhoz, Beór fiához a folyóvíz melletti Petórba, az ő népe fiainak földjére, hogy hívják őt e szavakkal: Íme, egy nép jött ki Egyiptomból, és íme, ellepte e föld színét, és megtelepszik velem szemben. Most azért kérlek, jöjj el, átkozd meg érettem e népet, mert erősebb nálam. Talán akkor legyőzhetem, megverjük őt, és kiűzhetem e földről. Jól tudom, hogy akit te megáldasz, az áldott lesz, és akit te megátkozol, az átkozott lesz. Elmentek tehát Móáb vénei és Midján vénei, és a jövendőmondás díja a kezükben volt. Eljutottak Bálámhoz, és megmondták neki Bálák üzenetét. Ő pedig azt felelte nekik: Töltsétek itt az éjszakát, és feleletet adok nektek úgy, ahogy az ÚR szól nekem. Erre Móáb vezető emberei ott maradtak Bálámnál. Isten pedig eljött Bálámhoz, és azt mondta: Kik ezek a férfiak nálad? Bálám azt felelte Istennek: Bálák, Cippór fia, Móáb királya küldött énhozzám e szavakkal: Íme, e nép, amely kijött Egyiptomból, ellepte a föld színét. Most hát jöjj ide, átkozd meg azt érettem, talán megküzdhetek vele, és kiűzhetem őt. Isten azt mondta Bálámnak: Ne menj el velük, ne átkozd meg azt a népet, mert áldott az. Fölkelt tehát Bálám reggel, és azt mondta Bálák vezető embereinek: Térjete vissza országotokba, mert nem akarja az ÚR megengedni nekem, hogy elmenjek veletek. Móáb vezető emberei fölkeltek, visszamentek Bálákhoz, és azt mondták: Nem akart Bálám eljönni velünk. Akkor Bálák még több, náluk tekintélyesebb főembert küldött. Ezek megérkeztek Bálámhoz, és azt mondták neki: Ezt mondja Bálák, Cippór fia: „Kérlek, ne vonakodjál eljönni hozzám! Mert igen-igen megtisztellek téged, és bármit mondasz nekem, megteszem. Jöjj hát el, kérlek, és átkozd meg nekem e népet!” Bálám pedig így felelt Bálák szolgálóinak: Ha Bálák az ő házat arannyal és ezüsttel tele adná is nekem, nem hághatom át az ÚRnak, az én Istenemnek szavát, hogy bármit is tegyek, akár kicsit, akár nagyot. Mégis, kérlek, maradjatok itt ti is ma éjjel, hadd tudjam meg, mit szól ismét az ÚR nekem. Isten eljött Bálámhoz éjjel, és azt mondta neki: Ha azért jöttek e férfiak, hogy elhívjanak téged, kelj fel, menj el velük. De csak azt tedd, amit majd mondok neked. 4Mózes 22,1-20.

A pusztai vándorlás végén Izrael megérkezett Moáb síkságára Jerikó városával átellenbe. A Kánaán határához érkezett Izrael valahogyan teljesen más, mint útja során bármikor. Itt mi is valami újat figyelhetünk meg vele kapcsolatosan. Annyi hitetlenség, lázadás, tévedés, bűn, büntetés, vétek után valahog ez a nép odahelyezi a kezét és az életét az Úr Isten kezébe. Isten

¹ בָּלָאִם (bilə'ám) Bálám 1) Beór fia, prófétai ajándékkal megáldott férfi 2) város Manassé területén, a Jordánon túl Etimológia: tulajdonnév (nomen proprium) vagy földrajzi név (nomen proprium loci) a בָּל [(bal) 1) ne, nem, se, sem 2) alig, szinte, éppen hogy] vagy בָּלַע [(bála') Kal 1) mohón eszik, habzsol, (fel)fal, zabál 2) felemész, elnyel, lenyel Nifal 1) lenyeletik, elnyeletik Piél 1) lenyel, elnyel (ti. megsemmisít) 2) átvitt értelemben: rövid időre (ti. amíg vki lenyeli a nyálát – 4Móz 4:20) Pual 1) lenyeletik, elnyeletik (ti. elvész, elpusztul) Hitpaél 1) elvész, elpusztul (Zsolt 107:27)] + az אֵם אֵם [(‘am ‘ám) 1) nép, nemzet, törzs 2) lakosság, rokonság (ti. apai ágon) 3) köznép, pórnép, egyszerű emberek] összetételéből (vö. G903 Βαλααμ).

² בָּלָאִק (báláq) Bálák = 'pusztító', 'feldúló' 1) Moáb királya, aki felbérelte Bálámot, hogy Izraelt megátkozza Etimológia: tulajdonnév (nomen proprium) a בָּלַק [(bálaq) Poél 1) kiüresít, kiürít Pual 1) kiürül, néptelenné válik, feldúltatik, kifosztatik]-ból.

hatalmasan megsegíti, szinte a hóna alá nyúl, és úgy viszi tovább. Egymás után sikerülnek a harcai, győzelemről győzelemre előre jut, amíg most odaérkezik a moabiták határához.

Sokszor úgy van a mi életünkben is, hogy valamit nagyon akarunk és sehogysem sikerül, mert mindig a magunk erejéből akarjuk. Van úgy is a mi életünkben, hogy megtérünk, bűnnel, büntetéssel, terhelt, felzaklatott életünkkel odafordulunk az Úr Istenhez, végre megadjuk magunkat neki, és akkor észrevesszük, hogy a hónaljunk alá nyúl, mintha a szívünket a tenyerébe venné, vezet és visz, és egyszerre minden sikerül. Akkor egyszerre lesz békesség, nyugalom, csend. Nem zaklat a gond, és eltűnik a félelem, valahogy hazaérkezik az ember. Jó megbékélten hazaérkezni.

Izrael tehát odaér a Moáb határához, akkor Bálák, a moabita király, akinek neve azt jelenti magyarul, hogy „pusztító”, aki egy zsarnok, pusztító fejedelem volt, egyszerre megrémülve érezte, hogy körül fogja ez a nép és neki el kell pusztulnia. Ekkor egyszerre a maga torz világából Istenre gondolt, teljesen másképpen gondolt Istenre, mint Izrael.

Izrael népe abban a korban úgy gondolt Istenre, mint akihez haza lehet térni, mert a Sion hegyéről olyannak mutatja magát Isten, mint amilyen a tékozló fiú atyja, aki hazavárja szeretett fiát, sőt elébe szalad, megöleli és megcsokolgatja őt. Bálák pedig úgy gondolt Istenre, mint akinek szüksége van a pusztító hatalom gyakorlására, amit nem szívesen végez el, így valaki másra bízta azt.

Ne csodálkozzunk ezen, mert ő a Baál magaslatairól látta és ismerte Istent. Baal magaslatán törvényszerű, hogy nemcsak Istenek, de Izraelnek is csak egy kis része látható. Izrael esetében a marhacsordaként legelő része volt látható Bálák számára, ő tehát kártékony pusztítónak látta Izraelt, elpusztítani való ellenségnek, amit szét kell szórni, el kell űzni, meg kell semmisíteni. A Baal csúcsairól tehát a megsemmisíthető Izrael volt látható!

Oh, milyen sokan látták így az Isten szent népét a történelem során. Már maga Káin is így látta az ő oltára mellől az ő igaz testvérét. A babiloni fogság idején Ahasvérus palotájában az agági Hammedáta fia, Hámán (Eszt 3:1) is elpusztításra való népnek látta Izraelt és bizony holocaustot tervezett ellene, ahogy utánuk sokan mások is a történelem során.

A Sion magaslatairól viszont a megsemmisíthetetlen, áldott örökkévaló, a maga teljességében és dicsőségében látható ugyanaz az Izrael! 4Mózes 22: 41.

Tény tehát, hogy hamis, sőt az ördögök hitével is lehet keresni Istent. Hamis vallásossággal is lehet keresni Istent, Miként sokan azt gondolják, hogy valakivel imádkoztatnak azért, hogy a másiknak baja legyen. Így is lehet keresni Istent. De erről azt mondja az Újszövetség, hogy ez a kárhozatnak az útja, hogy ez az elveszésnek az útja.

Bálák tehát, amint azt a neve is mutatja másképpen látja és ismeri Istent, és pedig az átok oldala felől, mint akinek szüksége van rá, mint pusztítóra. Ez a Bálák az Isten társvállalkozójának képzelte és látta magát ott a Baal magaslatain. Úgy gondolta, hogy Bálám segítségével lehet olyan jóban Istennel, hogy kiszervezze neki a maga hatásköréből a pusztítás feladatát és szolgálatát. Bálák úgy gondolta, hogy valamilyen speciális szerződéssel kivásárolja az olyan nagyhatalmú mágus által, mint Bálám is a pusztítás piszkos munkáját, mert szüksége van úgymond Istennek a magafajtákra és a sötét erők nagyhatalmú mágusaira. Ez a Bálák úgy gondolta, hogy jó pénzért Bálám segítségével kiszervezi magának az Isten hatalmából azt a pusztítást, amivel elűzheti a határából Izraelt. Az így kiszervezett pusztítással pedig Bálák szabadon fog rendelkezni.

Primitív, sőt ördögi gondolkodás ez. Az apostol mondta és mondja, hogy az ördögök is hisznek Istenben de rettegnek!³ Nos, ez a Bálák az ördögök hitével hitt Istenben.

³ Te hiszed, hogy az Isten egy. Jól teszed. Az ördögök is hiszik, és rettegnek. Jak 2:19.

A magyar ördög, két önálló jelentésű szó összekapcsolása, az „őr” és a „dög”. A két szó összekapcsolása fordított sorrendben is értelmes: „dög-őr”, vagyis a dögöt őrző őr. Ez a szópáros egy szolgálati területet jelölő fogalom, egy hely, terület körülhatárolása, ahol a dög őr őrökdi. Első hallásra értelmetlen, hisz minek kellene dögöt őrizni?

A kísértő Sátán a maga beszéde szerint magának vindikálta a földi világ feletti hatalmat, az enyém, mert nekem adatot⁴ magyarázta el még Jézusnak is, aki a feltámadása után ezt mondta a tanítványainak: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön (...)!”

Pál is beszél a gonosz fejedelemségekről és felségterületeikről. Vagyis vannak a létünknek olyan területei, amelyeket megszállva tart és őriz az ördög.

Ez a dög őrző tehát a dög felségterületének a kiterjesztésében érdekelt, vagyis döggé tenni azt, ami él. Kiszervezni az élők sorából, hogy dögként őrizhesse. Izraelt az élők legelőjéről a dög felségterületére akarja kiszervezni.

Sajnos ez egy létező út, amelyen az életből a halálba tévelyeg az együgyű, balga hitetlen ember, az ígéretek és áldások földjéről az átok és a halál birodalmába. Ez a kárhozat útja, iránymutatója pedig az Istent megvető hitetlenség.

Bálák egyet akar, hogy Isten fordítsa átokhozó arcát ellenségének látott Izraelre. Van-e helye ennek az akaratnak a Nap alatt az Isten népével megkötött szövetségén belül? Sajnos igen, az Isten szent szövetsége lehetővé teszi úgy az áldás, mint az átok kibontakozását. Már az Édenben azt mondta Isten az embernek, hogyha reám hallgatsz és nem eszel a jó és a gonosz tudása fájáról, élvén élsz. ellenkező esetben, hanem hallgatsz az én beszédemre, még aznap halálnak halálával halsz, amikor arról eszel. Az ember evett és benyelte őt a halál.

Az Édenéhez hasonló a Mózes által megkötött szövetség is, feltételei vannak. Ha hallgatsz reám és minden beszédemre, akkor a szövetség minden áldása által élvén élsz⁵, ha viszont nem reám hallgatsz, akkor a szövetség minden átkát hívod ki magad ellen, míg elpusztulsz.⁶ Izrael történelméből tudjuk, hogy megutálva fordultak el az élet szövetségétől és a halált, az átkot választották új szövetségesül⁷ maguknak; akik ezt tették mind el is pusztultak!

Ha pedig ez a törvényszerűség igaz Izraelre, sokkalta inkább igaz az Úr újszövetségi népére az anyaszentegyházra. Ha szereted Krisztust, annak minden próbájával és nehézséggel együtt,

⁴ És monda neki az ördög: Neked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom. Luk 4:6.

⁵ Ha pedig szorgalmasan hallgatsz az ÚRnak, a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden parancsolatát, amelyeket ma parancsolok neked, akkor e föld minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az ÚR, a te Istened. Rád száll mindez az áldás, és beteljesedik rajtad, ha hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára. 5Mózes 28: 1 – 2.

⁶ Ha pedig nem hallgatsz az ÚRnak, a te Istenednek a szavára, hogy megtartsad és teljesítsed minden parancsolatát és rendelkezését, amelyeket ma parancsolok neked, reád szállnak mindezek az átkok, és beteljesednek rajtad. Átkozott leszel a városban, és átkozott a mezőn. Átkozott lesz kosarad és sütőtekenőd. Átkozott lesz méhed gyümölcse és földed gyümölcse, teheneid fajzása és juhaid ellése. Átkozott leszel bejöveteledben, és átkozott leszel kimeneteledben. Átkot, romlást és veszedelmet bocsát rád mindenben az ÚR, amit kezdesz vagy cselekszel, míg végül eltöröl, és míg végül hirtelen elveszel cselekedeteid gonoszsága miatt, amiért elhagytál engem. 5Mózes 28: 15 – 20.

⁷ Ezért halljátok az Úrnak beszédét, csúfoló férfiak, akik uralkodtok e népen, amely Jeruzsálemben lakik. Mert így szóltok: Frigyet kötöttünk a halállal, a serral meg szövetséget csináltunk; az ostorozó áradat ha jó, nem ér el minket; mert a hazugságot választók oltalmunkul, és csalásba rejtezőnk el! Ezért így szól az Úr Isten: Íme, Sionban egy követ tettem le, egy próbakövet, drága szegletkövet, erős alappal, aki [benne] hisz, az nem fut! És a jogosságot mérőkötéllel tévém, és az igazságot színelővé, és jég söpri el a hazugság oltalmát, és vizek ragadják el a rejteket. És eltörölte a halállal való frigyeteket, és a serral való szövetségeket meg nem áll; az ostorozó áradat ha eljő, eltapod titeket, s ahányszor eljő, elragad titeket; mert minden reggel eljő, nappal és éjszaka; borzalom megértetni e tanítást. Ézs 28:14 – 19.

áldott vagy, ha nem szereted Jézust, átkozott maradsz.⁸ Mindezzel kapcsolatos az Istenünk és Atyánk nekünk szóló tanácsa pontosan az, amit egykor Izraelnek is adott:

„Lám elődbe adtam ma neked az életet és a jót: a halált és a gonoszt. Mikor én azt parancsolom neked ma, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, hogy járd az ő utain, és tartsd meg az ő parancsolatait, rendeléseit és végzéseit, hogy élj és szaporodjál, és megáldjon téged az Úr, a te Istened a földön, amelyre bemégy, hogy bírjad azt. Ha pedig elfordul a te szíved, és nem hallgatsz meg, sőt elhajolsz és idegen isteneket imádsz, és azoknak szolgálsz; Tudtokra adom ma nektek, hogy bizony elvesztek: nem éltek sok ideig azon a földön, amelyre a Jordánon általkelvén, bemégy, hogy bírjad azt. Bizonyosságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod; Hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és hogy hallgass az ő szavára, és ragaszkodjál hozzá; mert ő a te életed és a te életednek hosszúsága; hogy lakozzál azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nekik adja azt.” 5Móz 30:15 – 20.

A történet szerint Bálák mindenre elszántan csak azt akarta, hogy Isten átkozza meg az ő ellenségét és azért, hogy ezt az átkot kieszközölhesse, elküldötte Petórba⁹ nagytekintélyű fejedelmi küldöttségét. Ennek a Pethornak a romjai most is megvannak az Eufrátesz folyó mellett. Ősi híres jósdahely volt. A moabiták országától körülbelül 500 kilométerre. Elég nagy utat kellett tehát megtenniük a követeknek. Oda-vissza ezer kilométer. Az akkori közlekedési viszonyok között fáradságos út volt, de Bálák bármire képes volt az átokért, mit számít, ha nagytekintélyű küldöttségét a fosztogatók a hosszú úton megölik és kirabolják, küld majd egy másikat! Érdemes ezt a küldöttséggel megtétni, majd a következővel is (...).

A gyűlöletért, az átokért elég nagy utakat tesznek meg mai is egyesek. Felesleges ezer kilométereket. Rövidebb lenne a szeretet útja, a bocsánat útja, mégis nagy kerülő utakat járnak az átokért. Belefáradnak, minden tekintetben tönkre mennek, csődbe mennek, megöregednek, megkeserednek, de egyre járják az átokért az utat. Úgy üzent Bálák Bálámnak: "Jöjj, és átkozd meg értem."

Milyen jó, hogy van valaki, aki egy sokkal nagyobb utat tett meg. Ez az Úr Jézus Krisztus, aki nem az átokért, hanem az áldások áldásért tette meg az egeken áthatoló¹⁰ és a pokolra alászálló oda-vissza nagy utat. Aki így emlékezik meg rólunk:

- „Atyám, eljött az óra, dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen téged, amint hatalmat adott neki minden emberen, hogy örök életet adjon mindazoknak, akiket neki adott. Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent és akit elküldtél, a Jézus Krisztust. (...) Kijelentettem a te nevedet az embereknek, akiket a világból nekem adottál. A tieid voltak, és nekem adtad őket, és a te beszédedet megtartották. Most megismerték, hogy mindaz, amit nekem adottál, tőled van, mert a beszédedet, amelyeket nekem adottál, nekik adtam, és ők befogadták, és igazán megismerték, hogy én tőled jöttem ki, és elhitték, hogy te küldtél engem. Én értük

⁸ Ha valaki nem szereti az Úr Jézus Krisztust, legyen átkozott! Maran atha. 1Kor 16:22.

⁹ פֶּתוֹר (pəṭōr; pəṭor) Petór (Péthor) 1) mezopotámiai város, Bálám lakóhelye (talán azonos Pitru városával, az Eufrátesz felső folyásának nyugati partján) Etimológia: földrajzi név (nomen proprium loci), idegen eredetű, alakilag a פָּתָר (pátar) rokon. Jelentései: Kal 1) megfejt, interpretál, értelmez, magyaráz (ti. álmod), tolmácsol, fordít (ti. a képi kódolást emberi szóra) Etimológia: ige (verbum). Ejtsd: pátar.

¹⁰ Léven annak okáért nagy főpapunk, aki áthatolt az egeken, Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk vallásunkhoz. Zsid 4:14.

könyörgök, nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a tied. Az enyéim mind a tied, és a tied az enyéim, és megdicsőíttetem őbennük. „Atyám, áldd meg értem őket!” (...) A te igédet nekik adtam, és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem a világból valók, mint ahogy én sem a világból való vagyok. Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. Nem a világból valók, mint ahogy én sem a világból való vagyok. Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság. (...) De nemcsak értük könyörgök, hanem azokért is, akik majd az ő beszédükre hisznek bennem, hogy mindnyájan egyek legyenek, Atyám, mint te énbennem, és én tebenned, ők pedig mibennünk, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem. Én azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, nekik adtam, hogy egyek legyenek, amint mi egyek vagyunk: Én őbennük, és te énbennem, hogy tökéletesen egygyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és úgy szeretted őket, amint engem szeretted. Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is velem legyenek ott, ahol én vagyok, hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mert szeretted engem már e világ teremtése előtt.” János 17: 1 – 3; 6 – 10; 14 – 17 és 20 – 24.

Nekünk választani kell, hogy ki mellé állunk, Bálák, a pusztító mellé, vagy az Isten Fia Úr Jézus Krisztus mellé, aki a mi Üdvözítő Szabadítónk? Vagy azt mondjuk, hogy átkozd meg értem, vagy azt mondjuk, áldd meg, de nem értem, hanem az Isten fia Jézus Krisztus érdeméért! Vajon mi melyiket választottuk? Vajon mi Istent a Baal csúcsairól vagy a Sionról látjuk, az átok oldaláról, vagy az áldások áldása oldaláról.

Isten látása nem valami közömbös dolog, hanem célja, küldetése van. Isten látása egyfelől szolgálat másfelől élet-halál harc. A döbbenetes az, hogy létezik az Isten olyan szolgálata, amelyben a szolgálók az átok oldalán állnak. Ez az a bizonyos dög-őr szolgálat, amiről előbb már szóltam.

Ne kell ecsetelnem azokat, akik Istent az átok oldalán állva „szolgálják”. Fanatikus elszántsággal vannak meggyőződve a maguk igaza felől, ördögi hittel hiszik, hogy isteni tiszteletet¹¹ végeznek, miközben az Úr nyáját pusztítják, a mártírok szent vérént ontják, tömegesen mészárolnak le embereket a maguk sátáni eszméinek nevében.

.Bálák nem akarta az áldás útját választani, neki az átokra volt szüksége. Megérkeztek Bálák követői Bálámhoz, a prófétához, akiről tudvalevő dolog volt, hogy álmaiban és látomásaiban Istennel beszélt. Nagy értékben vitték magukkal a fekete mágiájának, az átok hozó varázslásának jutalmát, mert tudták, hogy akiket Bálám megáld, azok áldottak lesznek, de akiket megátkoz, azok átkozottak lesznek.

Vitték tehát a kezükben az átok jövendőmondásának jutalmát mert úgy gondolták, hogy van az a pénz, arany és ezüst, amivel még Istent is rá lehet venni az akarata ellen való tetre. Becstelen és méltatlan háború ez az Isten és a népe ellen! Vajon sikerrel jár? Tudjuk a történet

¹¹ Ezeket beszéltem nektek, hogy meg ne botránkoztatok. A gyülekezetekből kirekesztenek titeket; sőt jön idő, hogy aki öldököl titeket, mind azt hiszi, hogy isteni tiszteletet cselekszik. Ján 16:1 – 2.

végkimenetelét. Isten a Baallal való paráználkodás¹² bűnéért nagy pusztítást művelt Izrael táborában¹³, de akkor nem vészelt el az egész nép, de ez egy másik történet már.

Bálám a pénz szerelme és az Isten áldásának szorításában megpróbált megalkudni magával ezért ezt mondta a követeknek:

- „Háljatok itt az éjjel. Aludjatok itt nálam, és én megkérdem az Urat, hogy mit fog mondani majd.”

Ott maradtak az átokért jövő követek. És ő vagy látomás formájában, vagy álomban beszélt az Úr Istennel. Az Úr Isten ezt mondta neki:

- „Ne átkozd meg őket, mert ők áldottak, mit keresnek ezek az emberek a te házádban?”

Nem gondolod, hogy mi is így engedjük be sokszor a szívünkbe az átkot? Így próbálunk alkudni önmagunkkal, mint ahogy Bálám? Túl vonzó az átoknak jutalma mely ott volt a követek kezében. Bálámot édesgette az átok jutalmának hatalmas volta, mégis úgy gondolta, hogy megkérdézi Istent, hogy kibékítse lelkiismeretét is, hátha meggondolja magát és meg fog félni mind a kettő egymás mellett. Hátha összeegyeztethető a prófétaság és a pénz szerelme, az átok és az áldás? Hátha össze lehetne egyeztetni valahogy a kettőt. Hátha ímmel-ámmal kérdezem az Istent, és ő nem fog felelni. Akkor meg el tudom rendezni a saját lelkiismeretemmel az ügyet, és végbevihetem azt a kérdést, amiért engem megfizetnek.

Sokszor így lép be a mi szívünkbe is valami idegen érzés, valami idegen gondolat, aminek mi helyet adunk. Lehet, hogy csak egy éjszakára, mint ahogy Bálám adott a követeknek. De ezzel megrontja az egész életünket.

Isten megkérdézi bennünket: mit keresnek ezek a követek, ezek az érzések a szívedben? Mit keres a gyűlölködés, az átok az életedben, hisz az én gyermekem vagy? Mi magyarázkodunk, mint Bálám?

Isten felel, félreérthetetlenül felel, és azt mondja: „

- Ne menj el velük, ne átkozd meg azt a népet, mert áldott az!”

Reggel felkelt Bálám, és mondhatta volna egész határozottan a követeknek, hogy mit mondott neki az Úr Isten, de figyeljétek csak meg, hogy milyen diplomatikusan válaszol:

- „Menjete el a ti földetekre, mert nem akarja az Úr megengedni nékem, hogy elmenjek veletek.”

Nemde az van ebben, hogy ő szívesen elmenne velük, és lehet, hogy el is megy velük, bár nem akarja az Úr ezt megengedni. Mennyire meg tudja gyengíteni az Isten egyenes beszédét ebben a Bálámban, a neki felkínált arany és ezüst mennyisége? Milyen könnyedén helyezi át Bálám a hangsúlyt önmaga gyarlóságáról és szent felelőségéről Istenre, mégpedig egy olyan Istenre, aki Moábnak, az előkelő embereinek és Báláknak rosszat akar. Valóban rosszat akart? Tudjuk, hogy nem, hiszen Moáb testvér népe¹⁴ volt Izraelnek.

¹² Amikor Izrael Sittímben tartózkodott, a nép paráználkodni kezdett Móáb leányaival, mert ők meghívták a népet isteneik áldozatára. A nép ott evett, és imádta az ő isteneiket. Odaszegődött Izrael Baal-Peórhoz, az ÚR haragja pedig fölgerjedt Izrael ellen. Azt mondta az ÚR Mózesnek: Fogasd el e nép minden főemberét, és akasztasd föl őket az ÚR előtt fényes nappal, hogy elforduljon Izraelről az ÚR fölgerjedt haragja. Mózes tehát így szólt Izrael bíráihoz: Mindenki ölje meg a maga emberei közül azokat, akik odaszegődtek Baal-Peórhoz. 4Mózes 25: 1-5.

¹³ De meghaltak a csapás miatt huszonnégyezren. 4Mózes 25: 9.

¹⁴ Másnap a nagyobbik a kisebbiknek azt mondta: Íme, a múlt éjjel én háltam apámmal, adjunk neki bort inni ez éjjel is, és menj be te, hálj vele, és támasszunk magot a mi apánktól. Azon az éjszakán is adtak bort az apjuknak, és fölkel a kisebbik is, és vele hált. Ő pedig semmit sem tudott, sem annak lefekvéséről, sem fölkeléséről. Lót leányai mindketten várandósak lettek apjuktól. Fiút szült a nagyobbik, és Móábnak nevezte. Ő a móábiak atyja mind e mai napig. 1Mózes 19: 34 – 37. És monda az Úr nekem: Ne hadakozzál Moáb ellen, és ne ingereld azt hadra, mert nem adok az ő földéből neked semmi örökséget; mert a Lót fiainak adtam Art örökségül. 5Móz 2:9.

Hogy meg tudja sokszor gyengíteni a szavaknak a csengését egy-egy bűnös vágy, egy-egy bűnös gondolat. Pedig az életünkben sokszor ad az Úr Isten új reggelt, amikor lehetne tisztán kezdeni, amikor az Isten beszédével azonosulva határozottan és tisztán szólhatnánk, úgy, ahogy indít minket az Isten, és mégis úgy felemásan szólunk, beszélünk és érzünk, mint ahogy Bálám érzett és cselekedett.

Bár nem engedi meg Isten Bálámnak, hogy elmenjen, ő mégis a lehetetlenre vállalkozik, Isten és a mammon kibékítésére, mindkettőnek szolgálni. Visszamentek ugyan a követek, de természetes, hogy aki így üzent általuk, ahhoz újra eljönnek, mert ennek az ezer kilométere útnak a végén Bálám üzenete a nagyhatalmú mágus visszahívásként értelmeződik. Félelmetes, hogy Bálám a pusztító követeit elküldve is visszahívta magához a küldőjüket, hogy igaz legyen a példabeszéd, amit Jézus így mondott:

„Mikor pedig a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélkül való helyeken jár, nyugalmat keresve, és nem talál: Akkor ezt mondja: Visszatérek az én házamba, ahonnét kijöttem. És oda menvén, üresen, kisöpörve és fölékesítve találja azt. Akkor elmegy és vesz maga mellé más hét lelket, gonoszabbakat ő magánál, és bemenvén, ott lakoznak; és ennek az embernek utolsó állapota gonoszabb lesz az elsónél.” Máté 12:43 – 45.

Jönnek is azonnal még többen, a még előkelőbbek és a még hatalmasabbak a pusztító Bálák üzenetével, aki ezt mondja:

- „Kérlek, ne vonakodjál eljönni hozzánk, mert igen-igen megtisztellek téged, és akármit mondasz nekem, megcselekszem.”

Most már dönts, hogy mégis mi több az életedben, a becsület, az igazság, a szeretet vagy az én ajándékom? Az Istennek engedelmeskedő hited vagy az én ajándékom? Bálám most már döntened kell.

Ez volt a második ezer kilométeres út! Jézusnak is választania kellett, a világ minden gazdagsága és atyjának való engedelmissége között. Ő Atyját választotta, akkor is, amikor elhagyatva egyedül szenvedett a keresztfán. Látni fogjuk, hogy Bálám, ahogyan később Júdás sem volt képes erre. Krisztus irgalmaz, Krisztus tartsál meg!

Így üzenet értünk i egyre nagyobb erővel és így sürget bennünket is a sátán, dönts! Nagyobbat kínál, mindig nagyobbat, míg végül mi adjuk oda a legnagyobbat, a szívünk krisztusnak fenntartott trónját, a lelkünket.

Bálám csapdába terelte magát és abban a hálóban vergődve ezt mondja a nagyhatalmú követeknek: Maradjatok itt egy éjszakára, mert megkérdezem az Urat, hátha másképpen szól az Úr. Benne van ebben, hogy még egyszer megpróbálok megalkudni azzal, amiben tulajdonképpen nincs alku. Amiről Luther azt mondta, hogy az ellen vétkezni halálos dolog. Az Istenhez kötődő lelkiismerettel nem lehet alkudozni!

Éjszaka Isten ismét beszélt Bálámmal és különös parancsot, különös választ és feladatot ad neki:

- „Kelj fel, menj el velük, de mindazáltal csak azt cselekedjed, amit mondok majd neked!”

Nem jártál te is valamikor az életedben úgy, hogy nagyon szerettél volna valamit, amiről tudtad, hogy nem Isten akarata szerinti? Aztán addig zaklattad Istent és a saját lelkiismeretedet, amíg végül megalkudtál. De addig alkudoztál, míg a végén azt mondta Isten: Hát menj, ha el akarsz menni. Ha gyűlölködni akarsz, gyűlölködjél! Ha el akarod adni a becsületedet, akkor add el. Ha úgy akarsz, Bálám, akkor próbáld meg, de nem érdemes és veszélyes. Megszégyenülsz, összetörsz, rajtaveszel.

Ezzel fejeződött be a ma felolvasott Ige, de ez a történet tovább folytatódik. Isten nem marasztal erőszakkal a hit, a becsület és a szeretet mellett. Jézus Urunk ezt mondja nekünk:

- „Amiképpen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben. Ha [a]z én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. Ezeket beszéltem nektek, hogy megmaradjon tibennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék. Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképpen én szerettelek titeket. Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért.” Ján 15:9 – 13.

Az apostol pedi ezt mondja nekünk:

- „Ezeket írtam nektek azok felől, akik elhítenek titeket. És az a kenet, amelyet ti kaptatok tőle, bennetek marad, és [így] nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket; hanem amint az a kenet megtanít titeket mindenre, úgy igaz [is] az és nem hazugság, és amiként megtanított titeket, úgy maradjatok ő benne. És most, fiacskáim, maradjatok ő benne; hogy mikor megjelenik, bizodalunk legyen, és meg ne szégyenüljünk előtte az ő eljövelekor. Ha tudjátok, hogy ő igaz, tudjátok, hogy aki az igazságot cselekszi, az mind tőle született.” 1Ján 2:26 – 29.
- „Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: aki igazságot nem cselekszik, az egy sem az Istentől való, és az [sem], aki nem szereti az ő atyjafiát. Mert ez az üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást; Nem úgy, mint Kain, [aki] a gonosztól vala, és meggyilkolá az ő testvérét. És miért gyilkolta meg azt? Mivel az ő cselekedetei gonoszok valának, a testvéreié pedig igazak. Ne csodálkozzatok atyámfiai, ha gyűlöl titeket a világ! Mi tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiat. Aki nem szereti az ő atyjafiát, a halálban marad. Aki gyűlöli az ő atyjafiát, mind embergyilkos az: és tudjátok, hogy egy embergyilkosnak sincs örök élete, ami megmaradhatna ő benne. Arról ismertük meg a szeretetet, hogy Ő az ő életét adta értünk: mi is kötelesek vagyunk odaadni életünket a mi atyánkfiáiért.” 1Ján 3:10 – 16.

Ez a szép az egész keresztyén életben, de ez a nehéz is benn, ahogy a szeret mellett kell dönteni. Neked kell döntened, és nekem kell úgy döntenem, hogy a szeretetet és az igazságot választom. Senki sem erőszakolja ezt a döntést, csak az ördög erőszakolja a maga akaratát. Az Úr Isten után tőlem függ. De nekem kell érte vállalni a felelősséget. Adja Isten, hogy jól tudjunk dönteni! Ámen.